

V DRUGIH DRŽAVAH.

Albanski kralj Zogu I. ima smolo s svojim kronanjem. Kronanje je bilo določeno že za začetek septembra, a ga še vedno potiskajo v ozadje višje sile. Albansko zgodovinsko krono, ki je v dunajskem muzeju, si je hotel albanski kralj posaditi na glavo. Avstrijci pa te krone ne morejo kar meni nič tebi nič prodati, ker je zastavljena z drugimi muzejskimi dragocenostmi za posojilo Društva narodov. Glede poroke z italijansko princezino je zadel kralj na težkoče, ker je nevesta katoličanka, ženin mohamedanec.

Pavlina Marija Žariko.

Spominski dan 9. januar.

Desetega januarja obhajamo smrtni dan žene, ki je ustanoviteljica dveh važnih naprav, ki sta dobro znani tudi nam Slovencem, namreč »Društvo za širjenje vere« in »Živi rožni venec«.

Rojena je bila Pavlina Marija dne 22. julija 1799 v Lionu na Francoskem kot hči pobožnega trgovskega para. Že v najnežnejši mladosti jo je odlikovalo veliko sočutje z nesrečnimi in trpečimi. »Ljuba mati«, tako je nekoč vzdihovala, »jaz bi rada imela zlat studenec, da bi lahko vsem pomagala, da nihče več ne bi bil ubog, da nihče več ne bi jokal.« Mati je odgovorila šestletni hčerki: »Gotovo bi bila naša hiša zelo srečna, ko bi lahko delila podporo vsem potrebnim. Pa, če bi tudi zmogla to, bi vendar ne mogli posušiti vseh solz, ker so tudi take solze, ki jim ne more pomagati nobeno zlato. Bodi potolažena! Če ljubiš Boga, boš imela v svojem srcu bogastva dovolj, da boš lahko pomagala mnogim.« — »Potem bodi tako dobra«, se je dobrikala hčerka materi, »in prosi ljubelega Boga, da ga bom imela zelo, zelo rada, da bom mogla tolažiti vse uboge.«

In Pavlina je imela Boga zelo rada. Posebno je gorela v njenem mladem srcu velika ljubezen do Boga v tabernaklju. In ker je ljubila Boga, je nosila v svoji duši tudi iskreno ljubezen do bližnjega, posebno do ubogih delavcev, ki jim je skušala pomagati na najrazličnejše načine. A začela je trkati na njeno dušo tudi svetna ljubezen. Nečimernost v obleki, želja, dopadati in neka zelo lahkomišljena zveza so jo dobile čisto v svojo oblast. Bog pa te mlade duše tudi ni zapustil, vedno in vedno jo je klical k popolnejšemu življenju. Leta in leta je trajal ta notranji boj. Sama je pozneje priznala: »Bog mi je bil potreba, neizmerna potreba. Bog me je klical in mi je govoril, da je vse izven njega le bridkost. Vendar se nisem udala. Moje srce je ljubilo verige in je višje cenilo bridkosti suženjstva,

Italijanski fašisti v zagati. Bivši glavni tajnik fašistov v Milanu je pobegnil, ker je osumljen, da je sokriv milankega atentata na kralja. V to nečedno zadevo so zapleteni tudi drugi višji fašisti.

Amerika noče nič znati o razorožitvi, ampak gradi kar naprej bojne ladije z izgovorom, da jih mora imeti v zaščito trgovine.

Rusija. V Leningradu je doslej izvoljenih 187 članov osrednjega sovjeta in 178 članov krajevnih sovjetov. Med izvoljenimi je 200 komunistov. Volitve se bodo nadaljevale dne 5. februarja. Ruski veliki knez Nikolaj Nikolajevič je umrl kot izgnanec v Nizi. Knez je bil znan izza svetovne vojne, ko je bil dolgo časa poveljnik ruske armade, ki se je borila proti avstrijskim četam v Galiciji.

ko pa mir prostosti.« Tako je kolebala sem in tja in ni mogla priti do miru. V tej dobi je izgubila svojo mater, ki ji je bila pravi angel varuh, vrhu tega pa je zbolela še na težki živčni bolezni, da so ji odpovedali vsi udje in je bila čisto odvisna od svojih strežnic.

Tu pa se je Bog usmilil te duše. Ko je prejela na bolniški postelji po dolgem času sv. obhajilo, se je zgodilo na njej, kakor pripoveduje sama, nekaj izrednega. Zopet je mogla pravilno govoriti in gibati ude. A se še ni udala Bogu, dokler ni prišla pomoč tudi za njeno dušo. Slišala je pridigati nekega duhovnika zelo resno o grešni nečimernosti. Ta pridiga jo je zadela v živo in junaško je šla vprašat duhovnika, kaj je prav za prav grešna nečimernost. In duhovnik ji je odgovoril: »Pri večini žensk je nečimernost to, da se lišpajo, da se trudijo, kako bi dopadale in bi postale malik mnogih. Pri nekaterih je pa nečimernost že to, da navezujejo svoje srce na nespametne malenkosti, med tem ko jih kliče Bog kvišku, k velikim stvarim. To je Pavlino pretreslo. Sklenila je iti za Bogom. Opravila je dolgo spoved in je postala čisto drugačna.

Začela se je oblačiti čisto preprosto, izogibala se je raznim veselicam, na katere je bila prej tako navezana, še bolj je začela izkazovati dobrote ubogim, šla je celo v bolnico v Lionu in je tam pri bolnikih opravljala najnižje službe. V njenih iskrenih molitvah se ji je dušni pogled vedno bolj širil, vedno bolj je spoznala, koliko je vsakovrstne bede na svetu. Zelo ji je šla k srcu duhovna nesreča poganov. Rada bi jim bila uspešno pomagala. Pa ji je prišlo nekoč na misel, kako bi lahko pridobila vsaka njenih prijateljic med svojimi znankami vsaj 10 takih, ki bi darovale vsak teden neko malenkostno svoto za misijone. Kmalu je bila v Lionu cela vrsta takih skupin, ki so nabrale vsak teden precejšnjo svoto za misijonske namene. To je bil začetek sedaj po cellem katoliškem svetu razširjenega Društva za razširjenje vere, ki zelo uspešno podpira misijonsko delovanje katoliške Cerkve. Nekaj časa je Pavlina sama vodila to delo, pozneje je prevzel to skrb širši odbor.

Bolelo pa je Pavlino tudi, ko je vide-

la doma toliko lahkomišljenosti, toliko slabega življenja in tako malo ljubezni do molitve. Ko je slišala o velikih milostih, ki izvirajo iz molitve sv. rožnega venca, je sklenila to molitev tako organizirati, da bi zmolilo 15 oseb vsak dan po eno skrivnost in bi se tako vsak dan zmolili vsi trije deli rožnega venca. To se ji je tudi kmalu posrečilo in tako se je začel »živi rožni venec«.

Sama je vedno bolj in bolj napredovala v udanosti do Boga in v resničnem krščanskem življenju. A kakor da bi Bogu, ki je vodil to dušo, ne bilo dovolj, da je za njegovo stvar in za blagor bližnjega toliko molila, delala, žrtvovala od svojega premoženja, jo je zadnja leta njenega življenja obiskoval z mnogim trpljenjem. Mučila jo je huda bolezen, a še hujša je bila njena dušna bridkost, ko je morala trpeti nasprotovanje, zaničevanje, krivično sodbo in celo krivice. Umrla je od sveta nekako čisto pozabljena, zato pa tem bolj udana Bogu dne 9. januarja 1862. Vrše se že preiskave, da bi jo prištel Cerkev blaženim.

Kako potrebuje današnji svet src, kakor je bila Pavlina Marija Žarika. Kako so danes skoro povsod razmere razrvane, koliko je nesoglasja, sovraštva, koliko prikritega in odkritega boja. — Ker danes toliko ljudi misli le na to, kako bi druge izkoristili, ne pa, kako bi sami drugim koristili. Koliko je danes povsod bede, telesne, a še skoro več duhovne. Zakaj? Ker smo tolikokrat tistega trdega, nekrščanskega duha, da vidimo samo sebe in si mislimo, kaj so mi drugi mar! »Kdor Boga ljubi, je v svoji duši bogat tudi za druge« — je rekla mati mali Pavlini. Res, krščansko srce vidi tudi tujo bedo, jo čuti, ji skuša odpomoči. Slišim ugovarjati: »Ko pa sami nimamo.« — Odgovor: Z dobro voljo bi se lahko veliko napravilo. Ko bi se porabilo v razne dobre namene le vsaj tisto, kar se sedaj zlorabi za zapravljanje, za nezmernost v telesno in dušno škodo! Koliko dobrega bi se lahko s tem storilo! Koliko dobrega bi se lahko storilo, ko nam ne bi bila tako pretežka vsaka beseda, vsak korak, ki ga je treba storiti za dobro stvar. In če ničesar drugega ne moreš, moliš lahko, trpiš lahko za prosep dobre stvari. — Več živega krščanstva naj bi bilo v nas, pa bomo takoj več storili. Naj živi v nas duh Pavline Marije Žariko! Tako bomo pomagali graditi kraljestvo dobrega, tako bomo pomagali lajšati bedo na svetu!

*

Iz Mehike. Mehikanski katoličani so izročili parlamentu spomenico, v kateri protestirajo proti današnjemu nasilnemu režimu ter zahtevajo, da sme Cerkev svobodno delovati v Mehiki. To spomenico je podpisalo poldrug milijon vernikov. Nabrano je bilo to ogromno število podpisov v najkrajšem času kljub nasilju in drugim zaprekam, ki so jih stavili pobiranju podpisov na pot. Poleg tega so v pokrajini Jalisco z nasiljem uničili nad 400.000 podpisov. — Menda se bo moralo nasilje na to velikansko število podpisov le nekaj ozli-

Papeževa beseda mladeniškim društvom. Pred kratkim je sprejel papež odposlanca katoliškega mladeniškega združenja za Italijo. Pri tem je imel sv. oče nagovor, v katerem je omenil stvari, ki so splošnega pomena. Pohvalil je posebno ona prizadevanja združenja, ki so šla za notranjo poglobitvijo mladih duš. Izrazil se je, da je tudi vse hvale vredno, da skuša zveza svojim članom pripomoči do izobrazbe, a poudaril je, da to ni vse in glavno in je rekel, da to poudarja on, ki je posvetil skoro celo

svoje življenje učenju. Posebno je tudi pohvalil, da je zveza upeljala en dan v tednu, ko se morajo člani zdržati kajenja. To da je neka vaja za samoprenagovanje, ki ga danes ni mogoče zadosti povdariti. So nekateri ljudje, je omenil papež, ki mislijo, da bo Cerkev opustila svoj nauk o premagovanju samega se, be. A ga ne more, ker spada to k bistvu krščanstva. In če bi bili celi rodovi, ki ne bi hoteli nič slišati o tem, bo Cerkev čakala na nove rodove, ki bodo tej zahtevi odprli svoja srca.

Ali je treba k uradnim popravam dokumentov?

K uradnim popravam volilnih imenikov ni treba priložiti na okrožno sodnijo nobenih dokumentov. Zadostuje uradni občinski zapisnik.

Opozorilo županom, zaupnikom SLS in zastopnikom klubov občinskih odbornikov SLS!

Opozarjamo naše župane, zaupnike SLS in zastopnike klubov občinskih odbornikov SLS, da v vsaki občini strogo natanko izvršijo uradno popravilo volilnih imenikov. Na dan volitev se je pokazalo, kdo je pomotoma vpisan in kdo je pomotoma izpuščen. Kjer se je bati, da nasprotni župan ne bi izvršil uradne poprave, naj vsak prizadeži volilec to sam zahteva od župana. Če pa župan tega noče storiti, zahtevajte od okrožne sodnije v Mariboru ali Celju, da vas vpišejo.

Po členu 15 zakona o volilnih imenikih je ostro kaznjiv z zaporom več mesecev, kdor bi namenoma in vedoma ne opravi uradnih popravkov.

Preberite si knjižico: »Kako pravilno sestavljati in popravljati volilne imenike«, stran 9—15. Popraviti je treba tam, da zadostuje za vpis v volilni imenik za vse volitve že šestmesečno bivanje v občini.

NAŠA DRUŠTVA

Orli v Prago! Par mescev nas še loči od odhoda. Skoro bomo morali zapisati: danes potujemo, kljub temu je pa še mnogo takih, ki odlašajo, češ, za prijava imam še dovolj časa. Taki ne pomislijo, da ovirajo s svojim odlašanjem delo za predpriprave, ne pomislijo pa tudi, da škodujejo s tem samim sebi. Pripravljalni odbor mora namreč računati samo s številom priglasih ter skuša temu primerno pridobiti za udeležence tudi ugodnosti. Te so pa predvsem odvisne od števila udeležencev; zato naj se vsi oni, ki se nameravajo udeležiti izleta, čimprej priglase, ker veljajo znižani prispevki za izlet samo za one, ki se priglase in plačajo celotni prispevek do 1. 4. 1929. Kdor se po tem roku priglasi, ne bo mogel biti deležen sedanjega popusta ter izgubi ugodnost plačevanja v obrokih. Priglase sprejema Jugoslovanska orlovska zveza v Ljubljani, Ljudski dom. Cene izletu so: voznja III. razreda, hrana iz vojaških kuhinj in prenočišče na slamnjačah za telovadce 650 Din, za netelovadce 750 Din; voznja II. razreda, hrana in stanovanje v konviktu 1050 Din, s hrano in pravnim stanovanjem 1150 Din, v hotelu 1350 Din ali več.

Sv. Ana v Slov. gor. Orlovska družina pride v nedeljo, dne 13. januarja, ob treh popoldne v Društvenem domu krasno igro »Tri sestre« in šaljivo burko »Zamorec«. Vsi prijatelji orlovske mladine in poštenega razvedrila od bližu in daleč pristrčno vabljeni! Cene vstopnic bodo po 6, 4 in 2 Din. — V četrtek, dne 3. januarja, ob sedmih zvečer smo začeli z rekrutskim tečajem, kateri bo vsak četrtek zvečer. Upamo, da se ga bodo udeležili vsi vojaki no-

Poročila SLS.

Zborovanja. Za nedeljo, 13. januarja, napovedani politični zbori in sestanki se preložijo na poznejši čas.

Občni zbor krajevene organizacije SLS v Krčevini pri Mariboru se je vršil v nedeljo, dne 23. decembra. Za predsednika je bil zopet izvoljen gosp. Princ. Poslanec Franjo Žebot nam je govoril o zanimivih dogodkih. Tudi pri nas je velika večina ljudstva z našo stranko.

Krajevna organizacija SLS v Slivnici pri Mariboru je priredila v nedeljo, dne 30. decembra, shod in je imela svoj občni zbor. Govorili so oblastni predsednik dr. Leskovar, narodni poslanec Štefan Falež in oblastni poslanec g. Sagaj. Dvorana Društvenega doma je bila nabito polna. Zborovanje je bilo častno in dostojno. Jugoslovanskemu klubu in še posebej dr. Korošcu je bila izrečena popolna zaupnica.

Sv. Peter niže Maribora. Ob priliki občnega zbora krajevene organizacije SLS dne 23. decembra je govoril narodni poslanec Franjo Žebot o političnem položaju, a gospod davčni upravitelj Ozvatič o nvem davčnem zakonu. Našim poslancem smo izrazili popolno zaupanje. Za predsednika organizacije, kateri so se pridružili posebno pridni naši fantje, smo izvolili zopet Ljud. Fluherja.

Shod SLS na Ponikvi ob južni žel. Na Štefanovo, dne 26. m. m. se je vršil v gostilni g. Ošlaka nepričakovano dobro obiskani shod SLS. Predsedoval je načelnik krajevene organizacije SLS g. župan Fr. Žličar. Da je bilo na shodu nekaj zabave, so se istega tudi udeležili nekateri nasprotniki. Ker je na Ponikvi »pametnih« ljudi zelo malo, so si najeli ojačenja iz sosednjih Dramelj. Narodni poslanec gospod Fr. Žebot nam je najpoprej opisal nesrečno politiko Pribečevičev, ki je edina zakrivila 20. junij, ter istotako nesrečno obnašanje radičevcev. Nadalje je razlagal nov davčni in šolski zakon. Govorili so še oblastni poslanec in gerent okrajnega zastopa v Šmarju pri Jelšah g. Turk o delovanju oblastne skupščine, kakor tudi okrajnega zastopa. Kot zadnji je tudi govoril naš domačin, narodni poslanec gospod Vrečko. Vsi govorniki so želi splošno odobravanje.

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU se dobi tudi v Št. Lenartu v trgovini Jožef Hrastelj.

ODREŠENJE, postne pridige dr. Opeka, se dobijo v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Popravite volilne imenike!

Od 1. od 31. januarja se uradno popravljajo volilni imeniki. Vpišejo se s sklepom vsi, ki imajo volilno pravico, izbrisejo se umrli in oni, ki so volilno pravico izgubili.

Katere spremembe morajo občinski uradi v volilnih imenikih izvršiti?

Župan, oziroma občinski urad, je po določilih zakona o volilnih imenikih, člen 2, dolžen, vpisati uradno, torej brez vsake reklamacije, v stalni volilni imenik vse tiste moške, ki dozdej niso bili vpisani, so stari vsaj 21 let, so naši državljani ali pa Slovani po jeziku in plemenu in bivajo šest mesecev v občini. Šestmesečno bivanje zadostuje sedaj za vse volitve (državnozbornske in občinske) in je zato sedaj predpisan le samo en volilni imenik. Poleg teh se vpišejo v volilni imenik še vojaki, ki so pred sklepom uradnega popravka volilnega imenika (to je pred 31. januarjem) odslužili vojaški rok, pa tudi tisti, ki se bodo do dne 31. decembra vrnili od vojakov. Druga naloga županova je, da črta iz stalnega volilnega imenika vse mrtve in take, ki že več kot šest mesecev ne bivajo v občini.

Kako izvrši občinska komisija to popravilo?

Popravljanje ne sme izvršiti župan ali tajnik sam, temveč v ta namen od odbora izvoljena komisija, ki sestoji iz župana in najmanj dveh odbornikov. Na podlagi sklepa se vpišejo sklenjene izpremembe v stalni volilni imenik — pod zadnjo uradno potrditev okrožne sodnije in sicer natanko tako, da se ta imenik takorekoč nadaljuje. Navedena mora biti sklepna tekoča številka, število volilcev mora biti navedeno s številkami in z besedami; naveden mora biti tudi dan vpisa; podpisan mora biti župan in vsaj eden odbornik, sicer je vpis nepopoln in se zavrže.

Še ni vse!

Toda vse izvršeno je še nepopolno in nima veljave ter se ne potrdi, ako ni o seji posebnega zapisnika, ki mora imeti v sklepu datum, pečat in podpise župana in dveh odbornikov.

Kaj je storiti z zapisnikom in popravljenim imenikom?

Popravljeni volilni imenik in zapisnik pošlje župan med 1. in 5. februarjem okrožni sodniji.